

heter förfaras skall, men här, hvad landet angår, finnes ännu en lucka, i thy att uti de flesta fall föreskrifter saknas, huru med häradets gemensamma angelägenheter förfaras skall, och uti de delar sådana föreskrifter finnas, dessa äro både långsamma uti tillämpningen och ofullständiga, hvarför jag anser, att en af häradet hvartannat år vald representation, bestående af 5 högst 7 personer, vore önskelig, som beslutar och tager vård om häradets gemensamma angelägenheter, såsom tingshus, arkiv, häradshäkte, häradsmedel, reglering af snöskottning och brefbäring m. m. samt eger hos häradsskrifvaren begära debitering och hos kronofogden uppörd af de medel, som för häradets gemensamma utgifter äro nödiga.

Som följd af dessa mina åsikter får jag föreslå:

att Riksdagen måtte ingå till Kongl. Majt med en underdånig skrifvelse, hvaruti begäres utarbetande af förslag till häradets representation uti ofvannämnda syfte samt framläggande deraf till nästa Riksdag.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1870.

O. P. Rylander.

N:o 30.

Af Herr P. O. Hörnfeldt: Om anvisande af anslag för väganläggning mellan Gideå och Trehörningsjö kyrka i Wester-Norrlands län.

Såväl vid sednaste Riksdag som ock vid flera föregående sådana har Representationen, med fästadt afseende dels å den till följd af missväxt yppade brist på arbete och dels de stora fördelar, som tillskyndas landets inuevånare medelst beredande af lättade kommunikationsanstalter och nya vägars anläggande, med frikostiga anslag i detta hänseende sökt understödja de företag, som enskilda orter icke mäktat att sjelfva med egna medel åstadkomma. Af denna anledning vågar jag ock vördsamt hoppas, att Riksdagen desto heldre

täcktes med deltagande och välvilja omfatta den framställning, hvilken jag nu, på grund af mina kommittenters begäran, går att ödmjukt öfverlemnna till Riksdagens skärskådande och pröfning, som det sista årets missväxt antagligen kommer att göra en betydlig inskränkning i den arbetsförtjenst, som den fattigare delen af denna ords befolkning under gynnsamma förhållanden varit van att påräkna.

Att de norra provinsernas innevånare ännu sakna i flera orter af behovet högt påkallade väganläggningar torde icke vara främmande för den, som är närmare bekant med dessa orters förhållanden.

Ibland dessa tillämnade vägar är säkerligen ingen så alldeles outhärlig och af så ofantlig vikt för kringliggande orters ekonomiska välfärd, som den emellan Gideå och Trehörningssjö kyrkor föreslagna, hvilket ock bestyrkes af Kommissionslandtmätaren Engbloms till Konungens Befallningshafvande i länet för sådant ändamål afgifna betänkande och kostnadsförslag.

Till närmare upplysning af de bevekande omständigheter, som i denna sak sig förete, får jag vördsamt meddela, att Gideå kyrka är belägen på endast en half mils afstånd från socknens södra gräns, och att på den långa sträckan norr om kyrkan saknas helt och hållet vägar för hjuldon, med undantag af en till Flerke by gående väg af blott en mils längd, hvilken likväl ännu befinnes i högst ofulländadt skick; att Gideå pastorat, med en folkmängd af öfver 3,000 människor, har en så betydlig utsträckning på längden, räknadt ifrån norr till söder, att densamma utgör icke mindre än fem mil, samt att detta pastorats innevånare, som i allmänhet befinna sig i högelingen knappa och vanlottade vilkor, omöjligen skulle vara i stånd att utgöra de med oförmälda väganläggning förknippade dryga kostnader, derest ej Staten dertill sträcker dem en hjälpsam hand, aldra helst som denna väganläggning försvåras betydligt derigenom, att berg, myrar och andra naturhinder förekomma, de der nödvändigtvis måste förorsaka en ansenlig förhöjning af kostnaderna.

Vid sådant förhållande, och jemte det jag får meddela att plan och kostnadsförslag m. m. öfver den föreslagna vägen äro af länsstyrelsen till Kongl. Maj:t insända, samt att vederbörligt Statsdepartement, på anmodan af det Utskott, dit denna min motion blifver remitterad, torde tillhandahålla dessa handlingar, får jag, i betraktande ej mindre deraf att pastoratets innevånare äro särdeles obemedlade, än ock att pastoratet är glest bebygdt, så att afståndet emellan byar och lägenheter, till följd af brist på tjenlig väg, är synnerligen stort, hvilket ock visar sig vid jemförelsen emellan pastoratets ringa folkmängd och dess ansenliga omfång, härjemte vördsamt föreslå:

att Riksdagen måtte, för väganläggning emellan Gideå och Trehörningssjö kyrkor i Wester-Norrlands län, anvisa ett

understöd af allmänna medel, utan återbetalningsskyldighet, motsvarande tvåtedjedelar af den beräknade anläggningskostnaden, eller 48,000 R:dr R:mt, att utgå med en tredjedel under hvartera af åren 1870, 1871 och 1872 och under vilkor, det ortens väghållningsskyldige innevånare, utan vidare statsbidrag, anlägga och framlidas underhålla sagde väg.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1870.

P. O. Hörnfeldt

N:o 31.

Af Herr P. O. Hörnfeldt: Om underdånig hemställan till Kongl. Maj:t, att löner, som för närvarande utgå i särskilda räntepersedlar efter markegångspris, måtte i penningar förvandlas

Då Kongl. Maj:t numera fastställt Riksdagens vid sistlidne riksdag fattade beslut, att räntan skulle sättas i penningar efter beräkning af medelvärdet mellan 1834—1853 årens medelmarkegångspris samt 1862 års medelmarkegångspris, synes det vara på tiden att samma åtgärd vidtages med de presterskapets och andra tjenstemäns löner, som utgå i särskilda räntepersedlar.

En stor besparing uppkommer derigenom att de särskilda länen undslippe betala ersättning till ledamöterna vid priskuranters uppgörande och i markegångsnämnden. Embetsmännen skulle derigenom på förhand bestämdt känna beloppet af sina löner, hvilket nu icke är möjligt, då desamma äro på markegång beroende. Derigenom skulle ock det missförhållande undvikas, att embetsmännens löner skulle blifva högre, då folket trycktes af missväxt, under hvilket förhållande markegångspriset alltid är högre.